

1893-2010

Gyülekezeti Hírmondó

2010. tavasz

6. évf. 1. szám

Olvasandó: Márk 11:1-9

Mire tanít a virágvasárnapi számár?
Van úgy, hogy kicsinek tűnő dolgok nagy üzenetet hordoznak. Átéli ezt a Biblia olvasója is sok esetben, amikor sietve lapoz vagy csak szalad a szeme az olvasott sorokon azt vélve, hogy amit most olvas az részletkérdés, nem is fontos, csupán apróság. Mégis ha imádságos csendben tud maradni Isten előtt, ha magára nézve olvassa figyelmesen az ígét, ha kérdezi közben az Urat, megnyílhat előtte a mennyei kincsesház. És a kicsinységek evangéliumi üzenetek hordozói lesznek.

Jézus virágvasárnapi bevonulása Jeruzsálembe – a nagyhét kezdete – jól ismert történet. Mind a négy evangélium megörökíti. A bibliai híradásban szerepel egy számár is. Kicsiség a történet nagyságához és mélységéhez képest, mégis azt mondta Jézus a számárról, hogy neki szüksége van rá. Fontos.

Több tehát ez a számár a Jézusról szóló próféciák beteljesedésének részénél. Az is. De ennek a virágvasárnapi számárnak máig szóló, és az olvasót is érintő tanításai vannak. Mit és mire tanít a virágvasárnapi számár?

Jézus szerint fontos ő hiszen: „Az Úrnak van szüksége rá”. Nem lóra, nem tevére, hanem erre a számárra van szüksége. Felcserélhetetlenül. Éppen abban a faluban van, éppen ott, éppen akkor, éppen úgy ahogy Jézus elmondja tanítványainak:

„Oldjátok el, hozzátok ide és ha valaki kérdezi miért teszitek ezt mondjátok hogy az Úrnak van szüksége rá. És azonnal elbocsátja azt ide.”

Milyen büszkeség és öröm tölt el bennünket, ha arra gondolunk: szükség van rám! Pótolhatatlan vagyok, fontos vagyok, nélkülözhetetlen vagyok, éppen én kellem a társamnak, gyermekemnek, unokámnak, egyházamnak és gyülekezetemnek és annak a munkának amit végzek. Környezetemben mindenkinek szüksége van rám.

Egyszer egy nyári szabadságról hazajövet szabályos helyen és módon megálltam, kiszálltam az autóból és akkor hátulról elütött valaki és otthagytott a 4-es úton. Korház, lábadozás, ágy hetekig és közben minden ment tovább a gyülekezetben nélkülem is!

Szükség van rám! Gondoljuk. Mennyire össze tud törni az ember, amikor meg éppen az ellenkezőjét érzi vagy éli át, hogy már nincs szükség rám. Tulajdonképpen előttem is és utánam is mennek a dolgok, de egy szempontból tényleg nélkülözhetetlen vagy drága testvér: az Úrnak van szüksége rád.

Ha az Úrnak szüksége van arra a számárra, akkor azt a tanítványoknak az Ő parancsa szerint oda kell vinni hozzá. Ehhez meg el kell oldani onnan, ahova oda van kötve. Szabaddá kell tenni a menésre, a szolgálatra. „Oldjátok el” hiszen majd ő viszi Jézust Jeruzsálembe az ünneplők a hozsannázók sora között, de ahhoz, hogy végezhesse a „küldetését” el kell onnan oldani ahova oda van kötve.

Had tanítson a virágvasárnapi számár arra is, hogy a régi tulajdonostól, gazdától eloldva, szabaddá téve lehet csak Jézust vinni: az Áldottat és az Áldást.

Jézus hatalma és bűnbocsátó szeretete oldhat fel a sötétség erői és a bűn megkötöző és rabtartó kötelékeiből. „Oldjátok el és hozzátok ide...az Úrnak van szüksége rá”.

A Mindenhatónak, a természet erői felett uralkodónak, a gyógyíthatatlan betegséget legyőzőnek, a halottat feltámasztónak: szüksége van az emberre!

Isten szükségét szenvedő Isten! Rád és rám van szüksége. Mindenre van hatalma és mégis szüksége van rám, hiszen Ő Lélek és ezért keresi az embert, hívja, eloldja és megszabadítja, hogy az ember az Ő lelkének temploma legyen. És így képviselje és vigye Urát az emberek közé.

Jézusnak szüksége van a virágvasárnapi jeruzsálemi bevonuláskor a számárra. És szüksége van minden bevonuláskor az emberre. Eloldozottan.

Jézus bennünk akar bevonulni a családuink, gyülekezetünk, népünk életébe,

Jeruzsálembe! Mindenkit fel tud ebben használni ezért hidd el: szüksége van rád!

Az Úrnak tényleg én kellek, de az embereknek valójában nem, nekik az Úr kell! Mert amit az ember keres, mert ami nélkül élni, kiteljesedni, boldoggá lenni és szolgálni sem lehet, meghalni meg nem szabad, az mind Jézusnál van. Ő hozta el és Ő hozza el. De szüksége van eloldozott engedelmes számárra. Aki Őt viszi.

Ugye nem bántódtál meg?

Ha mégis, akkor hadd oldja jó kívánságom így:

Áldott húsvéti készülődést és ünneplést kíván egy boldog, nagyra méltatott „számár”, aki hiszi, hogy az Úrnak szüksége van rá!

Takaró Tamás
Lelkipásztor, tb esperes

***A kétszázötven éve született Pálóczi Horváth
Ádám által írt 331. dicséret köszöntse a
Húsvét ünnepét***

A nagy Király jön, hosszánna, hosszánna!
Zeng a kiáltás előtte, utána;
Zöld ágakat szeldelnek útjára,
Békességet hoz népe javára.

Áldott, aki jött az Úrnak nevébe',
Általa léptünk az Isten kedvébe;
Békesség ott fenn a mennyországban,
Áldott az Isten a magasságban!

Ó, lelki ország, Istennek országa,
Mily édes ebben Jézus királysága!
Szelíd, szegény ez és alázatos,
De nagyhatalmú és csodálatos.

Igaz ez és a bűntől szabadító,
Poklot és halált egyaránt hódító.
Vasvesszővel bírja ellenségét,
De szelíden őrzi örökségét.

Ó, áldott Jézus, ki bírsz a világgal,
Jöjj mihozzánk is alázatossággal,
Tégy tulajdon népeddé bennünket,
Vezérelj jóra egész életünket!

Áldott Királyunk, lelkünk nagy Királya,
Jöttödét néped ma is várva várja.
Jöjj hát hozzánk is nagy hatalommal,
Terjeszd országod diadalommal!

A nagy Király jön, hozsánna, hozsánna!
Zengjük, kiáltjuk előtte, utána;
Hintsük be útját mi is zöld ággal,
És ünnepeljünk szent buzgósággal!

Dicsőség legyen az Isten Fiának,
Áldás, békesség az égi királynak,
Hogy vele mi is, kiket megváltott,
Bírhassuk egykor a mennyországot!

A gyülekezet életéből

Népmozgalmi adatok

Megkereszteltük:

Kapitány Dóra Lilla, Szatmári Anna, Balázs
Olivér Ádám, Balázs Emma Flóra

Esketésünk szeptember óta nem volt

Eltemettük:

Varga Béláné, Baloghné Bai Ágnes, Nagy
Attila, Hajas Sándor, Kovács Antalné,
Léopold Imréné, Császár Józsefné, Báder
Tamás, Tóth Mihály, Horváth Zoltán Lajos,
Komjáti Jenőné, Bancsik László, Balog
Gábor

Hírek

Április 1-én lesz 25 esztendeje, hogy Takaró
Tamás, gyülekezetünk lelkipásztora
egyházközségünkbe került. Erről fogunk
megemlékezni az április 11-i istentisztelet
keretén belül, és adunk hálát Istennek az Ő

szolgálataiért. Az Igét Sipos István, a
máramarosszigeti testvérgyülekezetünk
esperes-lelkipásztora hirdeti.

Takaró Tamás beiktatásán

Nyári táboraink időpontjai

Június 28-július 4. Kis ifi, Balatonfüzfő

Július 12-17. hittan tábor, Kisújszállás

Július 19-26. Nagy ifi, Dömsöd

Az elmúlt hónapok gyülekezeti programjai:

01.10. Ifi kórus Csepel Királyerdőn szolgált

01.24. Presbiteri gyűlés

01.29. Erzsébeti Esték

02.07. Illés Dávid esperes úr prédikált,
Canonica Visitáció

02.14 Kiss László nagytiszteletű úr
szolgálat

02.19. Ifi farsang

02.20. Énekkarosok farsangja

02.26. Erzsébeti Esték

02.28 Néhai Takaró Károly igehirdetése
felvételről

03.13-15. Ifi csendes hétvége Zsóryfürdőn

03.15. Kórusszolgálat Vecsésen

03.27. Erzsébeti Esték

03.28. Virágvasárnap énekkari szolgálattal

Ifjúsági missziói munkaterv

A 2010. évre

Pesterzsébet-Központi Református
Egyházközség

Január:

10. szolgálat Csepel-Királyerdő

Február:

19. farsang 18:00

Március:

13-15. csendes hétvége, Zsóry fürdő -
Mezőkövesd

Április:

5. Húsvét második napján ifi énekkaros
szolgálat

24. Budapest-Déli Református Egyházmegye
pesti gyülekezeteinek konfirmandus
találkozója

30. Látogatás a dunaharaszti Bárka
közösségben (vagy május 28.)

Május:

6. kis ifi „ötödik születésnapja”

16. ifi zenekari koncert

24. Pünkösöd második napján ifi énekkaros
szolgálat

Június:

17. évadzáró kis ifi bibliaóra

18. évadzáró nagy ifi bibliaóra

28 - július 4. kis ifi nyári tábor, Balatonfűzfő

Július:

12-17. hittanos tábor, Kisújszállás

19-26. nagy ifi nyári tábor, Dömsöd

Augusztus:

ifi zenekari hétvége 23-29-i héten valamikor,
3 nap

Szeptember:

9. első kis ifi bibliaóra

10. első nagy ifi bibliaóra

18. őszi csendes nap

Október:

15-17. ifi csendes hétvége, Mátraháza

November:

28. Advent I. vasárnapján szolgálat,
Pilismarót-Dömös

Adventi ifi zenekari koncert

December:

12. Advent III. vasárnapján szolgálat,
Albertz Schweitzer Idősek Otthona

17. ifi Karácsony

26. Karácsony második napján ifi énekkaros
szolgálat

Rendszeres alkalmak, megbeszélések:

- idős gyülekezeti tagok szállításának beosztása (e-mailben)
- kéthavonta diakóniai csoport megbeszélése
- vasárnap 18:00 ifi zenekari próba
- péntek 17:00 kiskórus próba
- kéthetente hétfő 19:00 teológiai óra
- minden második és negyedik hétfő, 18:30 fiatal felnőttek órája

A gyülekezet tagjai mesélik...

Zsóry fürdő, március 13-15.

A mezőkövesdi Zsóry Gyógy- és Strandfürdő Zsóry Lajos országgyűlési képviselő telkén 1939-ben, 875 m mélyen talált melegvíz-forrásra épült. Itt tölthette háromnapos csendes hétvégéjét gyülekezetünk két ifjúsági köre.

A szállásunk a fürdő melletti ifjúsági táborban volt, ahol nagy szeretettel fogadtak minket. Itt a közös elcsendesedésen és bibliaolvasáson kívül lehetőség nyílt focizni, társasjátékozni, pingpongozni is.

Az Ifi Egerben

Mezőkövesden járva, megtekintettük a Matyó Múzeumot, amely a város történelmét és méltán híres néprajzát ismertette meg velünk, vasárnap pedig megtapasztalhattuk a kicsiny református gyülekezet

vendégszeretetét és a vak koldus meggyógyításáról hallhattunk igemagyarázatot. Délután a kénes fürdővíz jótékony hatásait élvezhettük.

Hétfőn Egerbe látogattunk: közösen megnéztük a várat, valamint az alatta húzódó kazamata (földalatti folyosó) rendszert, majd egy kötetlen városnéző séta után indultunk haza Pestre.

Úgy gondolom, mindannyian jól éreztük magunkat. Az Igére való figyelés mellett jutott idő a szórakozásra, pihenésre és hazánk egy újabb, történelmi jelentőségű részét ismerhettük meg.

Végül engedjenek meg még egy gondolatot: a mezőkövesdi múzeumban volt egy időszak kiállítás is, Magyarország vármegyéi régi képes levelezőlapokon címmel. Érdekes volt a közel száz éves képeslapokat nézegetve kinek-kinek ráismernie egy számára kedves falu főterére, vagy városrészre.

És tudják mi az, ami minden képről a mai napig megmaradt? – A templom és a hegyek...

Martsa Miklós

Kitekintő

Évfordulók 2009. december 15.-2010. március 15-ig

Március 19.

1955 (55 éve történt)

Meghalt gróf Károlyi Mihály politikus, miniszterelnök, Magyarország első köztársasági elnöke.

Április 2.

1970 (40 éve történt)

Felavatták Budapesten a kelet-nyugati metró Deák tér és Fehér út közötti, első szakaszát

2005 (5 éve történt)

Elhunyt Karol Jozef Wojtyła, II. János Pál pápa.

Április 6.

1490 (520 éve történt)

Bécsben 47 éves korában meghalt I. (Corvin) Mátyás, aki 1458-tól Magyarország, 1469. óta Csehország királya volt. 1485-ben foglalta el Bécset a III. Frigyes császár elleni háborúban, és oda tette át székhelyét

Április 8.

1860 (150 éve történt)

Öngyilkosságot követett el gróf Széchenyi István Döbling-ben, egy szanatóriumban.

Barabás Miklós: Széchenyi István

Április 11.

1900 (110 éve történt)

Megszületett Márai Sándor író, költő, újságíró (Egy polgár vallomásai).

Április 12.

1815 (195 éve történt)

Megszületett Romer Flóris Ferenc régész, művészettörténész, egyetemi tanár.

Április 16.

1830 (180 éve történt)

Meghalt Katona József drámaíró, a Bánk Bán szerzője.

Április 17.

1330 (680 éve történt)

Zách Felicián sikertelen merényletet kísérelt meg a visegrádi királyi palotában éppen ebédelő I. Károly Róbert magyar király és családja ellen.

Április 18.

1660 (350 éve történt)

Meghalt a mecénás fejedelemasszony, Lorántffy Zsuzsanna.

Május 1.

1620 (390 éve történt)

Ozalyon megszületett Zrínyi Miklós gróf, horvát bán, aki korának leggazdagabb magyar főura, költő és nemzetközi politikus volt

1900 (110 éve történt)

Meghalt Munkácsy (eredetileg: Lieb) Mihály festőművész, a magyarországi realizmus egyik legkiemelkedőbb egyénisége (Ecce homo, Krisztus Pilátus előtt, Golgota).

Munkácsy: Jézus Pilátus előtt

Május 3.

1270 (740 éve történt)

Meghalt IV. Béla magyar király, aki a tatárjárás után újjáépítette az országot és újjászervezte az államot. Uralkodása idején

befejeződött a betelepedett kunok megkeresztelkedése.

Május 6.

1635 (375 éve történt)

Egyetemet alapított Nagyszombaton Pázmány Péter bíboros, esztergomi érsek, amelynek irányítását a jezsuita rendre bízta

Május 7.

1840 (170 éve történt)

Votkinszkban, (akkori időszámítás szerint 04. 25.-én) megszületett Pjotr Iljics Csajkovszkij orosz zeneszerző (Diótörő).

Május 8.

1835 (175 éve történt)

Megszületett Székely Bertalan festő, a romantikát és az akadémizmust elegyítő magyar történelmi festészet legnagyobb képviselője.

Május 9.

1805 (205 éve történt)

Weimarban, 45 éves korában tüdőgyulladásban meghalt Friedrich Schiller német költő és drámaíró, Johann Wolfgang Goethe mellett a német klasszika legjelentősebb képviselője, akinek fő művei a "Don Carlos", a "Tell Vilmos" és a "Wallenstein-trilógia".

Május 11.

1760 (250 éve történt)

Megszületett Pálóczi Horváth Ádám költő, író, népdalgyűjtő

Május 18.

1920 (90 éve történt)

Megszületett II. János Pál pápa, civil nevén Carol Wojtila, a Vatikáni Állam 264. Pápája

Május 29.

1205 (805 éve történt)

Királyá koronázták II. Andrást, az első magyar királyt, akinek koronázási esküt kellett tennie.

Székely Bertalan

(1835, Kolozsvár - 1910, Budapest)

Festő, a romantikát és az akadémizmust elegyítő magyar történelmi festészet legnagyobb képviselője. Kiváló pedagógus volt. Kezdetben mérnöknek készült és a bécsi műegyetemen tanult, majd 1851-55-ben Bécsben J. N. Geiger és K. Rahl növendéke volt. 1855-ben visszatért Erdélybe, ahol éveken át cégtáblafestéssel, rajzóraadással tartotta fenn magát. 1858-ban az Aichelburg grófi család csehországi birtokán, Marchendorfban dolgozott, ahol meg is nősült.

1859 telén Münchenbe ment Pilotyhoz tanulmányai folytatására. Itt festette ifjúkori Önarcképét, a realista magyar portréfestészet egyik remekművét. Ugyancsak itt készült első jelentős történelmi kompozíciója, a II. Lajos király holttestének megtalálása.

1862-ben készítette Gregus János arcképét, s ez évben Pestre költözött. 1863-ban VII. Károly császár menekülése című falképével nyert ösztöndíjjal Hollandiába és Párizsba utazott, ahonnan 1864-ben tért haza. 1866-ban alkotta a Mohácsi vész, a következő évben pedig az Egri nők című nagy sikert aratott történelmi képeit. 1869-ben Olaszországban járt tanulmányúton. Ez idő tájt sok illusztrációt is készített Eötvös József, Petőfi stb., költeményeihez. 1870-ben készült V. László című történelmi kompozíciója és 1871-ben a Nő élete című 12 darabból álló ciklusa. 1875-ben alkotta egyik fő művét, a Thököly búcsúját. Utolsó nagyszabású történelmi munkáját a Zrínyi kirohanását 1879-ben fejezte be.

Ez időtől kezdve elsősorban a monumentális festészet problémái foglalkoztatták, a század utolsó évtizedeiben több nagyobb freskó-megbízásnak tett eleget. 1887-89-ben festette a pécsi székesegyházban két freskóját és ugynott a Szent Mór-kápolna faliképeit, 1889-90-ben Lotz Károllyal és Deák Ébner Lajossal a tihanyi apátság freskóit, 1890-96-ban a Mátyás-templom több freskóját, 1896-97-ben a kecskeméti városi tanács dísztermének freskóit. A Vajdahunyad vár részére tervezett Csodaszarvas regéjét bemutató freskósorozat (1900-1902) nem

került kivitelezésre. Ugyanúgy nem realizálódtak a Zeneakadémia számára tervezett freskósorozatai sem betegeskedése miatt.

Székely Bertalan: Ágnes asszony

E korszak freskófeladatai mellett főként portrékat, női figurákat, ismert Léda-kompozíciókat festett. A 80-90-es években készültek legszebb tájképei. Élete vége felé mindjobban lekötötték festőpedagógiai munkái. Nemcsak technikailag, de elméletileg, esztétikailag is a kor legműveltebb mestere volt, aki a tanításhoz szükséges minden adottsággal rendelkezett. 1871-től a Mintarajziskola tanára, 1902-től pedig igazgatója volt, majd 1905-ben a II. mesteriskola igazgatójává nevezték ki. Szadai házában emlékmúzeumot rendeztek be.

**„Az pedig az örök élet, hogy
megismerjenek téged”
(János 17:3.)**

Pesterzsébet, 2009-12-13
Takaró Tamás, esperes

**A 38 ÉVE BETEG
MEGGYÓGYÍTÁSA**

Lekció: János 5; 1-18

„Ezek után ünnepök vala a zsidóknak, és felméne Jézus Jeruzsálembe. Van pedig Jeruzsálemben a Juhkapunál egy tó, a melyet héberül Bethesdának neveznek. Öt tornácza van. Ezekben feküvék a betegek, vakok, sánták, aszkórosok nagy sokasága, várva a víznek megmozdulását. Mert időnként angyal szálla a tóra, és felzavará a vizet: a ki tehát először lépett bele a víz felzavarása után, meggyógyult, akárminémű betegségben volt. Vala pedig ott egy ember, a ki harmincnyolcz esztendőt töltött betegségében. Ezt a mint látta Jézus, hogy ott fekszik, és megtudta, hogy már sok idő óta úgy van; monda néki: Akarsz-e meggyógyulni? Felele néki a beteg: Uram, nincs emberem, hogy a mikor a víz felzavarodik, bevigyen engem a tóba; és mire én oda érek, más lép be előttem. Monda néki Jézus: Kelj fel, vedd fel a te nyoszolyádat, és járj! És azonnal meggyógyula az ember, és felvevé nyoszolyáját, és jár vala. Aznap pedig szombat vala. Mondának azért a zsidók a meggyógyultnak: Szombat van, nem szabad néked a nyoszolyádat hordanod! Felele nékik: A ki meggyógyított engem, az mondá nekem: Vedd fel a nyoszolyádat, és járj. Megkérdeék azért őt: Ki az az ember, a ki mondá néked: Vedd fel a nyoszolyádat, és járj? A meggyógyult pedig nem tudja vala, hogy ki az; mert Jézus félre vonult, sokaság lévén azon a helyen. Ezek után találkozék vele Jézus a templomban, és monda néki: Ímé meggyógyultál; többé ne vétkezzél, hogy rosszabbul ne legyen dolgod! Elméne az az

ember, és hírül adá a zsidóknak, hogy Jézus az, a ki őt meggyógyította. És e miatt üldözöbe vevék a zsidók Jézust, és meg akarák őt ölni, hogy ezeket művelte szombaton. Jézus pedig felele nékik: Az én Atyám mind ez ideig munkálkodik, én is munkálkodom. E miatt aztán még inkább meg akarák őt ölni a zsidók, mivel nem csak a szombatot rontotta meg, hanem az Istent is saját Atyjának mondotta, egyenlővé tévén magát az Istennel.”

Alapige: János 5; 8

„Monda néki Jézus: Kelj fel, vedd fel a te nyoszolyádat, és járj!”

Kedves Testvérek! Ez a történet és benne a most újjólag is olvasott alapige azért kedves nekem különösen is, mert az én drága édesapámnak, a mi édesapánknak ez volt a megtérési ígéje. Most készül a Hírmondónk karácsonyi száma, és ebben a Hírmondóban megemlékezem az éppen száz esztendeje született édesapánkról, aki ennek a gyülekezetnek 115 éves története során a leghosszabb időn át volt a vezetője, közel négy évtizeden keresztül.

Ebben a megemlékezésben kitértem életének arra a sorsfordító, nagy eseményére, amelyet ő maga jegyzett be az utolsó szolgálati Bibliája egyik hátsó oldalára 1949. novembere, ott van a nap, éjjel fél kettő. „Kelj fel, vedd fel a te nyoszolyádat és járj.” Azon az éjjelen Jézus ezt mondta neki. És ez az éjjel, és ez az ige az ő egész életének sorsfordító, mindent megváltoztató ígéje lett. Én soha nem hallottam, hogy ő magától erről beszélt volna. De azt gondolom, boldog az az ember, akinek a Bibliája hátsó lapján, valahol egy üres lapon valahol valami ilyesmi oda van írva.

Az enyémbe is oda van írva több minden. Ahogy a régiektől tanultam. Ha a kezetekbe kerül egy régi-régi Biblia, ott megtaláljátok mindig annak a családnak, amelyiké a Biblia volt, a nagy eseményeit. Gyermeünk született, és odaírva hogy ki és mikor. Vagy egy ilyen ige, amellyel az élete egészen megváltozott. Édesapánk attól kezdve egy új természetben élt, keresztyén lett. Attól az éjszakai órától kezdve mindennél fontosabb volt a számára, hogy mit akar Jézus. És úgy

jött erre a szószékre, amire éppen ezen okok miatt nem akartam én feljönni soha, hogy mit üzent Jézus és mit mondhatok az én népemnek. Mert ha valakivel megtörténik talán így, egy éjszaka, ez a sorsfordító csoda, attól kezdve tényleg minden mássá lesz. Fölkerül a szemére egy új szemüveg. És attól kezdve mindent azon a szemüvegen át néz.

Ez a szemüveg jézusi szemüveg, ami azt jelenti irgalmas és megbocsátó. Mert azon az éjjelen ő ezt élte át. Valaki neki megbocsátott és új életet adott, a Krisztus Jézus. És attól kezdve át meg átjárta ez az ő életét. Azok, akik ismerték, találkozhattak vele tudják, hogy így van, egyfajta lelkiiség részese lett. Ez a szeretet és az irgalom lelkiisége volt. Az amit azon az éjjelen mint természetet kapott, keresztyén lett.

Kedves testvérek! Advent harmadik vasárnapján egy 38 éve beteg ember különös adventjének a végiggondolására hívlak bennőtöket. Ez az ember 38 éve várt. Várt valakire. Nem tudta, hogy Jézusra vár, de várt valakire. És amikor ezzel a valakivel végre találkozott, minden egészen megváltozott. Erről fogok ma szólni abban a reménységben, szívem vágyaképpen drága édesapámra is emlékezve, és azóta sokszor látva, személyesen át is élve, hogy milyen az, amikor a várva-várt az ember életébe megérkezik, és igazi adventje lesz, és boldog karácsonya.

Volt egy tó Jeruzsálemben, az úgynevezett Juh-kapunál. Aki ma elmegy Izraelbe, ha el tud oda jutni, ma már nem találja, teljes bizonyossággal nem tudják megmondani, hogy hol is volt ez a Bethesda tava. Azt tudjuk hogy Jeruzsálemben. Ez a betegek tava volt, és egyúttal a szenvedések tava. Mert ahol betegek vannak, ott szenvedés van. És olyan sok volt a beteg, akik gyógyulni vágytak, hogy amikor megíratatik számunkra ez a történet, akkor már öt tornáca, öt épülete van ott a Bethesda taván az ott felépülő kórháznak. Ide senki nem pihenni jött, nem rehabilitációra jött, nem relaxációra jött. Ide nem jött senki, hogy a szabadságát itt töltsse. Ehhez a tóhoz betegek jöttek, súlyos betegek. Vagy jöttek, vagy hozták őket. Aki ide jött, vagy ide hozták, az

mind valami nagy nyomorúságban, betegségben élt, és szeretett volna meggyógyulni. Az Újszövetség fel is sorolja: vakok, sánták, elszáradt kezű és testű emberek sokasága. Rengeteg beteg érkezett ide. Ennek a tónak híre volt. Az egész országban ismert volt. Pedig kedves testvérek itt nagyon ritkán történt gyógyulás, rendkívül ritkán. Híres tó volt ez, ahová özönlöttek az emberek, öt szárnya volt már, öt emelete, öt része a kórháznak, hordták a gyógyíthatatlan, a nyomorult embereket, vagy odatámolyogtak, odajutottak, pedig ennél a tónál gyógyulás rendkívül ritkán történt.

De történt. Nagyon gyenge volt a tó forrása. Így csak aki először tudott belépni abba a vízbe, ahol az iszapot a forrás felforgatta, az az egy meggyógyult. És aztán megint ott ültek hetekig, vagy ha kell hónapokig és megint várták, hogy megmozduljon a víz, felhajtsa a gyógyító iszapot, és aki majd megint először belép az megint meggyógyul. Itt testvérek mindenki csak egy vékony szalmaszálba kapaszkodott. Egy vékony szalmaszálba, abba hogy hátha én leszek. Már nincs is vékonyabb szalmaszál. Öt emeletnyi kórház, a sok gyógyíthatatlan beteg, és időnként egy meggyógyul. De egy mindig meggyógyult. Aki először belépett, az egészen biztosan meggyógyult. De mindig csak egy. Aki már másodszorra tette a lábát a vízbe, nem. És bármilyen betegsége volt annak az egynek, telje bizonyossággal meggyógyult.

Kedves Testvérek, nem így vagyunk ma is sokszor ha baj van, csak egy vékony szalmaszálba kapaszkodunk: hátha. Hátha meglesz. Hátha megtörténik velem. És minél nagyobb a nyomorúság, annál vékonyabb ez a szalmaszál. Emberek szomjúhozták tömegesen a gyógyulást, reménykedtek: hátha egyszer én.

Ide érkezett Jézus. És most ott áll a Juh-kapunál, ott áll Jeruzsálemben, ott áll a Bethesda tavánál, az a Jézus, akire az egész akkori Biblia, az Ószövetség előre mutat, hogy Ő a várva várt, Isten csodálatos, teljhatalmú küldötte. Minden hatalommal bír. Megérkezett. Ha valaki veszi majd a szent fáradságot, hogy végigolvassa ezt a

történetet otthon, az azt fogja olvasni a végén, hogy Jézus mondja a zsidóknak, ha hisztek Mózesnek, nagyra tartjátok, tekintély számotokra, akkor jegyezzétek meg, Mózes mindig rólam írt. Én vagyok az akiről Mózes beszélt. Mégis így folytatódik az evangélium, hogy az övéi közé jött, és az övéi nem fogadták be.

Jézus a nyomorultak közé jött most. Mert kedves testvérek a nyomorultak is az övéi. Most megáll a tó partján ez a Jézus és a nyomorultak közé jött. Nem az egészségesek közé. Testvérek, a legnagyobb nyomorúság a reménytelenség. Ez az öt emeletnyi kórház tele volt reménytelen emberrel. Akik ott voltak még, de a lelkük mélyén tudták, hogy én soha nem leszek az első. És én soha meg nem fogok gyógyulni, de egy szalmaszálba azért kapaszkodtak, hátha mégis bekövetkezik valami rendkívüli dolog. Testvérek, nincs nagyobb nyomorúság a reménytelenségnél.

Jézus beszédbe elegyedik az egyik nyomorulttal. Kérdezhetnénk: Miért ezzel? De még izgalmasabb kérdés: Miért eggyel? Hiszen ott csak nyomorult volt, ott csak beteg volt, ott csak gyógyíthatatlan volt. Ott csak vágyakozó, várakozó, mégiscsak valamiben reménykedő, egy szalmaszálba kapaszkodó emberek sokasága volt. Miért pont ezzel és legfőképpen miért csak eggyel? Nektek nem jutott még ez eszetekbe, amikor azt halljátok, hogy valaki gyógyíthatatlan beteg és mégis meggyógyul, és ismerünk ilyet. Miért pont ezzel? És miért csak eggyel?

Kedves Testvérek, igazán nem tudjuk, csak sejtjük. A 38 éve beteg szavai, amiket Jézusnak mond, egy nyomorult emberi élet igazi mélységeibe engednek betekinteni. Gondoljátok csak el, milyen tapasztalatai voltak ennek az embernek 38 év alatt! Milyen tapasztalatokat gyűjtött ott a Bethesda tavánál az emberről, az irgalomról, az irgalmatlanságról, a betegségről! Milyen gondolatai születhettek Istenről, sorsról! 38 év! Mennyi mindent megtanult.

Magára hagyottan fekszik ott, ki is mondja végül: „Nincs emberem.” Testvérek! A nyomorúságába az ember előbb-utóbb

egyedül marad, csak idő kérdése. Egyedül marad. Ott fekszik magára hagyottan. Pedig azt hihetnénk, hogy a nyomorultak között van valamilyen szolidaritás, valami baráti összetartás, valami szép emberi kapcsolat. Te is nyomorult vagy, én is nyomorult vagyok. Te is beteg, én is beteg. Te is reménykedsz úgy, ahogy én is reménykedek. Talán az gondoljuk, ezek összetartanak. Nem kérem! A Bethesda tavánál ököljog van! Aki elsőnek beér. Gondoljátok el mi történhetett, amikor a jelek mutatták, hogy mozdul a víz! Testvérség? Barátság? Együttérzés? Ököljog! Ki ér oda előbb? Ahhoz mindenkit le kell győzni, vagy így, vagy úgy. Mert csak egy gyógyul meg, aki elsőnek odaér.

Azt hihetnénk, hogy a nyomorúságba esett emberek úgy gondolkodnak, hogy fontos a másik ember is, fontos a másik ember nyomorúsága is. De nem! 38 év alatt kitanulta ez az ember, hogy milyen az ember! Micsoda jelenetek zajlódhattak, gondoljátok csak el! Micsoda jelenetek! És talán míg fiatal volt, talán még lépéseket tudott tenni, talán míg fiatal volt, néha eljutott a gyógyulás kapujáig, az esélyig. Aztán múltak az évek...

Uram, nincs emberem, és egyedül nem megy. Én oda soha nem fogok eljutni. Én már tudom. Ha én rajtam valaki nem segít, én oda elsőnek soha az életben, míg tart nem fogok belépni. Nincs emberem. És a többinek van? Öt emeletnyi boldogtalanság. És a többinek volt? Kedves testvérek, szorongatóan nagy kérdés, hogy: Miért nem gyógyít meg Jézus mindenkit? A Biblia tanítása szerint csak azt a választ tudom adni, hogy még nem jött el az az idő, amikor megszűnik majd minden betegség, minden fájdalom és a halál is.

Most az az időszak van, és ez volt akkor is, amikor a király fia átvonult valahol és jeleket adott arról hogy itt jár az Isten. Meg is mondja a zsidóknak: amikor velem találkoztatok, az Istennel találkoztatok. Azok aztán vicsorogtatták még inkább a fogukat, hogy mondhat ilyet, és el akarják pusztítani újra és újra. Pedig látjátok a király fia átvonul a történelmen, és időről-időre megmutatja hogy ő az Isten maga. Így

gyógyulnak betegek, így támaszt halottat, így szabadít meg életeket. Jézus az Újszövetségben folyamatosan adja a jeleit hogy Ő maga az Isten, hogy itt van Isten köztünk, jertek Őt imádni.

Most is azt látjuk, hogy a király fia átvonul egy helyen és a kincseiből valakinek ad, és továbbmegy gyorsan, mielőtt a pánik kitörne. Íme itt fekszik a 38 éve beteg ember, a testet öltött reménytelenség. A reménytelenség második természete lett. Jaj mikor valaki eljut idáig, hogy a reménytelenség a természetemmé lesz! És megjelenik a tó partján a testet öltött reménység, Jézus. Innentől kezdve csodálatos dolgok történnek.

Ezen a szép adventi vasárnapon jó mélyre engedjétek be a lelketekbe, hogy ott ahol él a teljes reménytelenségben élő ember, ott az élet partján megjelenik a testet öltött reménység. És egy ilyen találkozásból csuda dolgok születnek. De ha már nagyon leeresztetted a lelki kezedet, ha valamit már feladtál, ha valamire azt mondd, nincs emberem, nincs aki segítsen, nincs remény, akkor hirdetem hogy megjelent a Bethesda tavánál, a kegyelem házában a testet öltött reménység, Jézus.

A hely nyomorúságának a szelleme ezt az embert egészen átjárta. Mert van ilyen. A hely nyomorúságának a szelleme. Talán az otthonunk ilyen. Át tudja járni az embert, egészen a természetévé tud lenni a hely ahol élek, annak a nyomorúságának a szelleme. „Nincs emberem.”

Aztán megszólítja őt Jézus, és rögtön az elevenébe vág. Azt mondja neki: „Akarsz-e meggyógyulni?” Váratlan kérdés. Most egy gyors igent kellene mondania, de nem ehhez szokott. Ahhoz szokott hozzá, amit elkezd, hogy elmondja a betegségét. Ahogy 38 év alatt oly sokszor elmondta már magának és másoknak, hogy mi a betegsége. Feltette a lemezt, indul előről a lemez. 38 év óta oly sokszor, hogy is van ez, indul a lemez és kezdené mondani a 38 év betegség történetét. Sokadszor életében, nagyon sokadszor, túl hosszú ez az idő. De most valaki olyan előtt áll, aki ezt nem engedi meg neki. Jézus közbevág és azt mondja: „Vedd fel a te

nyoszolyádat és járj.” És felvette a nyoszolyáját, felállt és járt. És azonnal meggyógyult az az ember, olvastuk. Milyen komikus jelenet! Most ő viszi azt, ami őt vitte 38 évig. Felveszi a hátára és viszi a nyoszolyát. Milyen szent humor van benne. Cseréljétek szerepet. És felkelt és járt.

Történetesen azonban szombatnap volt Jeruzsálemben, és a zsidó törvények szerint szombaton egy papírdarabot sem lehetett vinni, nemhogy egy ágyat. Nem is jut messzire szegény atyafi! A rend őrei lecsapnak rá. Bezárják és aztán rövidesen a faggatás után majd azt követően megállapítják, hogy ez a valaki, aki megtörte a szombatot, az Jézus. Elhatározzák – sokadszor – hogy megölik. Kedves testvérek! Félelmetes, amikor a kegyesség vaksággal és süketséggel társul! Pedig sokszor így van. Hogy a vallásos kegyesség süketséggel és vaksággal társul. Sokszor megtörtént, és történik újra.

Kedves testvérek! Karácsonyi készülődésünkben különösen is vigyázzunk arra, hogy milyen is a kegyességünk. Mert lehet vak, lehet kegyetlen, lehet irgalmatlan, és lehet Istentelen, mert embertelen. Jaj, ha embertelen-istentelen a kegyességünk! Nagyon érdekes, hogy Jézus szóba áll ezekkel a kegyesekkel is. Mond nekik valamit, valószínűleg nem értik. Mert elég süketek ahhoz, hogy ne értsék Jézust. Betölti őket a saját kegyességük tökéletesen, Jézus mondatai oda már nem férnek be. Jézus arról beszél, hogy ti elájultok attól, ami történt itt ezzel a 38 éve beteggel! Fantasztikus dolgok fognak történni még! Halottak fognak feltámadni!

Aztán Jézus a templomban találkozik a meggyógyítottal is. Nagyon különös szavakat mond neki. Mielőtt elmondanám, azért hadd figyelmeztesselek benneteket a következőre. Arra testvérek, hogy ez a 38 évi nyomorúság után meggyógyult ember a templomba ment. És Jézus itt mond neki valami érdekeset. „Íme meggyógyultál, többé ne vétkezzél hogy – miért? – hogy rosszabbul ne legyen a dolgod.” Ennél? Ennél lehet rosszabb? Ennél a 38 évnél még lehet rosszabb? Hogy mondhat ilyet Jézus? Vigyázz, hogy

rosszabbul ne legyen a dolgod! Nem látunk az Újszövetségben még nyomorultabbat ennél az embernél. Az egész Újszövetségben nincs! A vérfolyásos asszony „csak” 12 évig volt beteg. A gutaütöttet legalább négy barátja vitte Jézushoz, de vitték! Ennek nincs barátja! Nincs embere! A vakon születettnek legalább voltak szülei! Nincs ennél nyomorultabb! Mit mond neki Jézus? „Vigyázz, hogy még rosszabb ne legyen a dolgod.” Mi lehet még rosszabb ennyi nyomorúság után, négy évtizeden át? A kárhozat! Hogy elkárhozol! Az a legrosszabb. Vigyázz, nehogy rosszabb legyen még a te dolgod!

Kedves Testvérek! Ez az ember 38 évig várt a gyógyulásra, és Jézusban megjött, akire várt. Azzal fejezem be, hogy a te adventedet is csak Jézus töltheti be és oldhatja meg. Bármilyen nyomorúságban vagy. Ő azt mondta, nincs emberem. Jézus odaállt mellé és megértette vele, csak Ő segíthet.

Nincs embered? Jézus azt mondja, hagyd abba a panaszkodásaidat, a nyavalygásaidat, a keserőségeidet, a „lemezforгатásodat”, hogy mondod ugyanazt, újra és újra éveken

át. Vedd fel a te nyoszolyádat végre és kezdj el járni. Járj végre! Akire szükséged van, ott van előtted. És csak rá van szükséged. Ne várj embereket! Ne várj emberekre! Ott áll előtted, akinek van hatalma arra, hogy abból a nyomorúságból, amiben vagy, végre felállj és járj. Állj fel és járj!

Ámen!

Állandó gyülekezeti alkalmaink

Minden hónap második és negyedik hétfőjén este 18:30-kor: felnőtt fiatalok bibliaórája

Kedden 10 órakor: asszonyok bibliaórája

Minden hónap első és harmadik keddjén este 18 órakor: férfiak bibliaórája

Szerdán 19 órakor: énekkari próba

Csütörtökön 10 órakor: gyülekezeti bibliaóra

18 órakor: kis ifi bibliaórája

Pénteken 18 órakor: nagy ifi bibliaórája

Vasárnap 10: felnőtt és gyermek istentisztelet, valamint gyermekmegőrzés

11:30-kor énekkari próba

Gyülekezeti hírmondó: a Pesterzsébet Központi Református Egyházközség kiadványa.

Cím: 1204 Budapest, Ady Endre u. 81. 283-00-29 www.pkre.hu

Felelős szerkesztő: Pappné G. Judit

Felelős kiadó: Takaró Tamás esperes, lelkipásztor